



การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 16 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ 8 กุมภาพันธ์ 2567 เวลา 09.00 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 ครั้งที่ 16 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี นายปดิพัทธ์ สันติภาดา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง และนายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

ประธานฯ ได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปรีกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 24 เป็นเวลาพอสมควร และเมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ

ทั้งนี้ ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระกระทู้ถาม ประธานฯ ได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การจัดการห้องหลังบัลลังก์ เนื่องจากยังไม่มี ความชัดเจนในเรื่องของระเบียบการใช้ห้องหลังบัลลังก์ จึงแจ้งให้ทราบว่าสำนักการประชุมเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องการจัดการห้องหลังบัลลังก์ ซึ่งมีชื่ออย่างเป็นทางการว่า “ห้องผู้ชี้แจง” ส่วนป้ายชั่วคราวนั้น มีการเขียนไว้ชัดเจนว่าเป็น “ห้องวิปรัฐบาล” “ห้องรับรองผู้ชี้แจง” และ “ห้องวิปฝ่ายค้าน” ซึ่งประธานฯ เข้าใจว่า ขณะนี้มีการใช้งานในวัตถุประสงค์อื่นอยู่ ทำให้ 3 วัตถุประสงค์นี้ไม่ได้รับการใช้งาน และผู้ชี้แจงหลายท่านมีสถานที่ไม่พอในการรับรองที่จะมาชี้แจงต่อสภาฯ ซึ่งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้ร่างระเบียบการใช้ห้องหลังบัลลังก์เรียบร้อยแล้ว และจะเสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และจะแจ้งให้สมาชิกฯ ทุกท่านทราบ โดยเฉพาะทางวิปของทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านเพื่อยุติ และมีระเบียบที่ชัดเจนในการใช้ห้องหลังบัลลังก์

2. ข้อปรีกษาหารือของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยสำนักงานประธานสภาผู้แทนราษฎร และทีมงาน และกลุ่มงานประสานการเมืองและรับเรื่องราวร้องทุกข์ รวมถึงฝ่ายสารสนเทศ ได้พัฒนาระบบในการติดตามข้อปรีกษาหารือของสมาชิกฯ ซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งสมาชิกฯ โดยเมื่อ login เข้าไปจะเข้าไปสู่หน้าเฉพาะของท่าน ซึ่งข้อหารือได้ถูกรวบรวมไว้และมีการติดตามอย่างไร สำหรับประชาชนทั่วไปก็สามารถเข้าใช้งานได้เช่นเดียวกัน โดยเข้าไปที่ช่องค้นหาทางด้านขวามือ ซึ่งเมื่อเข้าไปดูจะเห็นชัดเจนว่ามีการส่งหนังสือออกจากสภาฯ วันที่เท่าไร และหน่วยงานได้รับวันที่เท่าไร มีหนังสือตอบกลับมากี่หน่วยงาน โดยระบบนี้เป็นสิ่งที่ได้พัฒนาขึ้นมาและต้องการให้กำลังใจเจ้าหน้าที่ที่พัฒนาด้วย อย่างไรก็ตาม มีข้อเสนอว่า หากสมาชิกฯ ต้องการให้ข้อปรีกษาหารือของสมาชิกฯ เร็วขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น จะต้องระบุชนิดของปัญหาและหน่วยงานที่รับผิดชอบ

ให้ชัดเจนเพื่อเจ้าหน้าที่จะสามารถทำงานได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ส่วนการตอบกลับนั้น เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร ซึ่งประธานฯ จะติดตามไม่ให้เกิดการล่าช้าจนเกินไป และอย่างน้อยต้องมีการชี้แจงว่าสามารถทำได้หรือไม่ได้ กลับมายังสภาผู้แทนราษฎร

3. การนำระบบ Traffy Fondue รัฐสภา มาใช้ เนื่องจากอาคารรัฐสภา มีความใหญ่โตมากและพบปัญหาหลายจุด ไม่ว่าจะเป็น เรื่องของห้องน้ำ ห้องประชุม ห้องสมาชิกฯ จึงได้รับการพัฒนาให้นำระบบ Traffy Fondue ซึ่งใช้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานราชการ มาใช้ในอาคารรัฐสภาเป็นที่แรกในประเทศไทย โดยจะมี QR Code ประจำจุดต่าง ๆ ที่จะสามารถสแกนเข้าไป ทั้งนี้ เพื่งทดลองใช้ระบบนี้และจะเปิดใช้อย่างเป็นทางการในช่วงสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2567 ดังนั้น หากสมาชิกฯ พบเจอปัญหาความไม่สะดวกในการใช้งานภายในอาคารรัฐสภา ณ จุดใดเพียงสแกน QR Code ปัญหาของท่านจะถูกส่งต่อไปที่ระบบหลังบ้าน และมีการดำเนินการแก้ไข และจัดเก็บอย่างเป็นระบบ เรียบร้อย และสมบูรณ์

(1) กระทู้ถาม

1.1 กระทู้ถามสดด้วยวาจา

1.1.1 กระทู้ถาม เรื่อง การเปลี่ยนเลขรถประจำทาง โดย นายศุภณัฐ มินชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคก้าวไกล ตั้งกระทู้ถามถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

รถเมล์คือขนส่งมวลชนสาธารณะที่สำคัญ เพราะเป็นระบบขนส่งมวลชนที่มีต้นทุนที่ต่ำที่สุดและทำให้คนเข้าถึงระบบขนส่งมวลชนสาธารณะได้มากที่สุด แต่รัฐบาลที่ผ่านมาไม่ให้ความสำคัญกับรถเมล์มากพอ จึงเกิดปัญหาขึ้นเป็นจำนวนมาก และที่สำคัญคือหลังจากมีการปฏิรูปรถเมล์แล้ว ปัญหาที่ประชาชนพูดถึงมากที่สุดอันดับหนึ่งในเวลานี้คือปัญหาเลขสายรถเมล์ เนื่องจากกรมการขนส่งทางบกมีการปรับเลขสายรถเมล์เป็นแบบใหม่ คือ แบบ X-XX เช่น สาย 4-28 2-21E ซึ่งรัฐบาลคิดรูปแบบดังกล่าวขึ้นมาจากการแบ่งกรุงเทพมหานครออกเป็น 4 โซน เลขหน้าคือเลขโซนทิศเหนือ คือ 1-XX ทิศตะวันตก คือ 2-XX ทิศตะวันออก คือ 3-XX และทิศใต้ คือ 4-XX ซึ่งไม่สอดคล้องกับเส้นทางการเดินรถที่แท้จริง เนื่องจากรถเมล์ในกรุงเทพมหานครไม่ได้วิ่งอยู่ในโซนของตนเองแต่เป็นการวิ่งข้ามโซนในระยะทาง 20 - 50 กิโลเมตร รวมทั้งยังไม่สอดคล้องกับการแบ่งโซนฝั่งเมืองของกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อผู้สูงอายุที่ใช้รถเมล์เป็นประจำ โดยกรมการขนส่งทางบกได้เคยทำประชาพิจารณ์การเปลี่ยนเลขสายรถเมล์ แต่การทำประชาพิจารณ์ไม่ผ่าน อย่างไรก็ตาม กรมการขนส่งทางบกกลับเปลี่ยนเลขสายรถเมล์โดยไม่สนใจว่าผลการทำประชาพิจารณ์จะเป็นอย่างไร นอกจากนี้ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) และบริษัทเอกชนยังคงใช้เลขสายรถเมล์เดิมและวงเล็บเลขสายใหม่ตามที่กรมขนส่งทางบกแจ้ง เพื่อไม่ให้ประชาชนเกิดความสับสน แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้สั่งการให้แก้ไข โดยการให้นำเลขชื่กลางออก

และเดินหน้าใช้เลขสายใหม่ โดยเปลี่ยนเป็นวงเล็บเลขสายเก่าข้างหลัง ซึ่งจะทำให้เกิดความสับสนมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากเลขสายใหม่มีความซ้ำซ้อนกับเลขสายเดิมที่มีอยู่แล้วแต่เป็นคนละเส้นทาง การแก้ปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารกระทรวงคมนาคมไม่เคยโดยสารรถเมล์ ไม่เคยคลุกคลี และสอบถามประชาชนผู้ใช้บริการจริงเลย ดังนั้น จึงขอสอบถามว่า ในฐานะผู้กำกับดูแลกรมการขนส่งทางบกโดยตรง ท่านทราบหรือไม่ว่าเลขสายใหม่ที่กรมการขนส่งทางบกคิดขึ้นมา และรูปแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้สั่งการนั้น ประชาชนไม่ต้องการเนื่องจากไม่ตอบโจทย์การใช้งาน และหากท่านทราบความต้องการของประชาชนจะยกเลิกเลขสายใหม่ทั้งสองแบบดังกล่าวแล้วกลับมาใช้แบบเดิมหรือไม่หลังจากการปฏิรูประบบโดยเปลี่ยนจากการกำกับดูแลของ ขสมก. เป็นกรมการขนส่งทางบก ตั้งข้อสังเกตว่ากรมการขนส่งทางบกมีศักยภาพเพียงพอหรือไม่ เนื่องจากในอดีตกรมการขนส่งทางบกมีหน้าที่รับผิดชอบสภาพรถ แต่ในปัจจุบันต้องมารับภารกิจหลักคือออกใบอนุญาตวางเส้นทาง การเดินรถ และวางข้อกำหนดวางกฎระเบียบต่าง ๆ ในการคัดสรรผู้เดินรถ ซึ่งรถเมล์ที่สะอาดปลอดภัย ราคาจับต้องได้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนควรได้รับจากรัฐบาล นอกจากนี้มีการปฏิรูประบบ 269 เส้นทาง และจะทำเพิ่มอีก 77 เส้นทาง รวมเป็น 346 เส้นทาง แต่ปัจจุบันมีการเดินรถจริง ๆ แค่นี้เพียง 153 เส้นทาง จึงมีอีก 193 เส้นทางที่ไม่มีการเดินรถ แม้แต่ในกรุงเทพมหานครก็ยังมีรถเมล์ที่ไม่เพียงพอ และในปริมณฑลก็แทบจะไม่มีรถเมล์เดินรถ ในต่างจังหวัดก็ได้รับผลกระทบดังกล่าวหนักกว่าหลายเท่า ประชาชนต่างคาดหวังว่าหลังจากการปฏิรูประบบหลาย ๆ อย่างจะดีขึ้น แต่ประชาชนหลายล้านคนกลับพบปัญหาจำนวนรถเมล์ไม่ได้ตามที่กำหนดในสัญญา ผู้ประกอบการมีรถไม่เพียงพอ ซึ่งตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 31 และมาตรา 46 ต้องมีการปรับและยึดใบอนุญาต แต่กลับไม่มีการบังคับใช้ รถเมล์หลายสายมีการลัดรอบวิ่งทำให้ประชาชนเดือดร้อน แต่กลับไม่มีการบริหารจัดการ นอกจากนี้ สถานีรถไฟฟ้าหลายสายก็ไม่มีรถเมล์มารองรับเพื่อเชื่อมต่อเส้นทาง จึงเป็นการผลักให้เป็นภาระของประชาชน รวมทั้งรัฐบาลยังไม่มียุทธศาสตร์ในการอุดหนุน และไม่มียุทธศาสตร์ในการลงทุนเกี่ยวกับรถเมล์ แต่กลับลงทุนและมีนโยบายกับรถไฟฟ้า อีกทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมยังแบ่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมกำกับดูแลระหว่าง ขสมก.และกรมการขนส่งทางบกแยกกัน ทั้งที่เป็นหน่วยงานที่ต้องทำงานสอดคล้องกัน จึงขอสอบถามว่าท่านจะแก้ไขปัญหาเรื่องรถเมล์ขาดแคลน วิ่งไม่ครบรอบอย่างไร และถนนที่ยังไม่มีรถเมล์เดินรถในกรุงเทพฯ และจังหวัดที่ไม่มีรถเมล์จะมีแนวทางทำให้เกิดรถเมล์อย่างไร และภายในปี 2567 รัฐบาลมีแผนจะผลักดันให้เกิดรถเมล์เพิ่มขึ้นในจังหวัดใดบ้าง นอกจากนี้ จะมีการจัดการระบบค่าโดยสารร่วมของระบบโดยสารราง เรือ โดยใช้บัตรโดยสารใบเดียวได้อย่างไร และค่าโดยสารรวมจะมีราคาสูงสุดที่คิดไว้เท่าไร รวมทั้งยังมีประเด็นเรื่องรถบรรทุกน้ำหนักเกินและวิ่งผิดเวลา หากกรมการขนส่งทางบกไม่สามารถจัดการได้ก็ควรโอนอำนาจให้ตำรวจ

นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถามว่า ในฐานะที่กำกับดูแลกรมการขนส่งทางบก ในปี 2558 ได้มีการศึกษาสภาพปัญหาของ ขสมก. ซึ่งเป็นองค์กรที่มีการขาดทุนสะสม ไม่สามารถกำกับคุณภาพการให้บริการของรถร่วมได้ โดยมีเส้นทางที่ไม่เหมาะสม ทับซ้อน และไม่ครอบคลุม จึงมีการศึกษาเพื่อนำไปสู่การปฏิรูปผลการศึกษาในปี 2559 ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี (ครม.) ให้ขสมก. เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตการเดินรถเพียงรายเดียว และในปี 2560 มติ ครม. รับทราบแผนการปฏิรูป ผลของการปฏิรูปได้มีการกำหนดเส้นทางขึ้นมาใหม่ โดยเปิดโอกาสให้ ขสมก. และรถร่วมเลือกเส้นทางเดินรถก่อนจะเปิดโอกาสให้เอกชนรายใหม่เข้ามาดำเนินการ สำหรับประเด็นเรื่องการเปลี่ยนเลขสายเส้นทางการเดินรถ โดยเส้นทางเดินรถเดิมมีจำนวน 202 เส้นทาง โคจรสายเส้นทางใหม่หลังการปฏิรูปมีจำนวน 269 เส้นทาง เปลี่ยนไปจากเดิมมากกว่าร้อยละ 80 จึงต้องทำการเปลี่ยนเลขสาย โดยแบ่งเป็นโซนตามผลการศึกษา ซึ่งผู้ที่ทำการศึกษาให้เหตุผลการแบ่งโซนว่า แม้ว่าจะวิ่งไปเส้นทางใดก็ตาม รถสายดังกล่าวจะวิ่งกลับมายังเส้นทางเดิมเพื่อให้ประชาชนจดจำได้ นอกจากนี้ข้อมูลผู้ใช้บริการรถเมล์ต่อวันมีประมาณ 1,000,000 คน ส่วนประเด็นความไม่เข้าใจของพี่น้องประชาชนต่อเลขสายรถเมล์นั้น ทางรัฐบาลชุดนี้ได้เข้ามาภายหลังมีการปฏิรูป แต่ก็พยายามศึกษาและหาแนวทางแก้ไขปัญหา ซึ่งวันนี้ถ้าเสียงสะท้อนส่วนใหญ่ออกมาว่าต้องการรูปแบบใด คณะกรรมการขนส่งกลางจะเข้าไปดูความเป็นมาเป็นไปถึงหลักการและวิธีคิด รวมทั้งเสียงสะท้อนจากพี่น้องประชาชน ซึ่งยังไม่แน่ใจว่าการเปลี่ยนเลขสายกลับไปกลับมาจะเป็นผลดีหรือไม่ หรือควรใช้รูปแบบเดิมแต่พยายามทำความเข้าใจกับพี่น้องประชาชน โดยการประชาสัมพันธ์ให้เข้าใจในหลักการ โดยจะขอรับปัญหาที่สะท้อนจากสมาชิกฯ ไปศึกษาเพิ่มเติมว่าวิธีการที่เหมาะสมควรจะดำเนินการอย่างไร และจะมีการออกแบบสอบถามประชาชนว่ามีความเข้าใจหรือไม่ อย่างไร โดยคาดว่าจะใช้ระยะเวลาการศึกษาประมาณ 90 วัน ทั้งนี้ รัฐบาลไม่ได้นิ่งนอนใจ โดยเฉพาะนโยบายของนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้ให้ความสำคัญในเรื่องการขนส่งทั้งระบบแบบบูรณาการ ต่อไปรถเมล์ EV จะเป็นขนส่งหลักของการเดินรถในกรุงเทพฯ ซึ่งปัจจุบันอาจจะยังไม่เห็นภาพชัดเจน ในอนาคตการเดินรถทั้งระบบล้อและระบบรางจะสัมพันธ์กันสำหรับนอกเมืองจะอยู่ในความดูแลของบริษัท ขนส่ง จำกัด (บขส.) ส่วนรถไฟระบบราง ปัจจุบันระบบรางทั้งประเทศมีระยะทางประมาณ 4,044 กิโลเมตร ครอบคลุม 47 จังหวัด หากระบบรางคู่และระบบความเร็วสูงเสร็จสิ้น จะมีรถไฟวิ่งผ่าน 61 จังหวัด ซึ่งจะทำให้เกิดการบูรณาการร่วมกัน กรุงเทพฯ จะมีรถหายจากท้องถนนหลายพันคัน รถเมล์จะมีบัสเลนสำหรับขนส่งผู้โดยสาร ส่วนเส้นทางการวิ่งต้องมีการปรับปรุงและปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ รัฐบาลเข้ามาทำงานประมาณ 6 เดือน ได้พยายามวางแผนบูรณาการนำปัญหาเก่ามาปรับและเชื่อมโยงให้เกิดการบูรณาการร่วมกัน ทุกท่านจะเห็นการเปลี่ยนแปลงของระบบขนส่งของประเทศไทย โดยเฉพาะขนส่งสาธารณะขนส่งมวลชน ส่วนประเด็นจังหวัดใดที่จะมีการผลักดันให้มีขนส่งสาธารณะนั้น เมื่อต้นเดือนมกราคม กรมการขนส่งทางบกได้แก้ไขกฎกระทรวงเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถดูแลพี่น้องประชาชน โดยกระจายอำนาจไปให้องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นสามารถเป็นผู้ประกอบการรายหนึ่งร่วมกับ บขส. และขสมก. ได้ ซึ่งเป็นเจตนาดีของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมให้พี่น้องประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณะ ขอยืนยันว่ารัฐบาลให้ความสำคัญและความห่วงใยต่อการให้บริการสาธารณะเหล่านี้เท่าเทียมกัน แต่ในวันนี้การเชื่อมโยงแบบบูรณาการเริ่มที่จะเป็นรูปธรรม แต่จะสำเร็จก็ต้องสัมพันธ์กับระบบกลาง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในกรุงเทพฯ และปริมณฑลได้เริ่มต้นขึ้นแล้วในหลาย ๆ ส่วน โดยต่อไป บขส. จะมีบทบาทลดลง และจะเปลี่ยนเป็นการเชื่อมต่อในระดับจังหวัดแทน โดยกระทรวงได้วางแผนระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวไว้ตลอด และเริ่มจะเห็นผลเป็นรูปธรรมแล้ว ส่วนเรื่องหมายเลขนั้นไม่ได้นั่งนอนใจและไม่ได้ยืนยันว่ากระทรวงทำถูกหรือผิด และพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นจากทุกด้าน เรื่องใดที่เป็นประโยชน์สูงสุดสำหรับพี่น้องประชาชนก็จะนำไปปฏิบัติ ต้องขอขอบคุณสมาชิกฯ และสภาฯ ที่ห่วงใยพี่น้องประชาชน ซึ่งไม่ได้แตกต่างจากรัฐบาลที่คำนึงถึงพี่น้องประชาชนเสมอ และคำนึงถึงผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนเป็นที่ตั้งในการดำเนินการทั้งหมด ดังนั้น ทั้งระบบล้อ ระบบราง การขนส่งทางน้ำ และการขนส่งทางอากาศต้องมีความเชื่อมโยงกันแบบบูรณาการ โดยเฉพาะนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการดิงนักท่องเที่ยวนำเข้ามาในประเทศไทย ระบบการคมนาคมทางบกจึงเป็นหัวใจหลักในการที่จะเคลื่อนย้ายผู้โดยสารทั้งคนและสินค้า

สำหรับประเด็นเรื่องร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการระบบตัวร่วม พ.ศ. กระทรวงจะเสนอเข้าคณะรัฐมนตรีภายในเดือนนี้ ก่อนจะส่งให้สภาฯ พิจารณาต่อไป ซึ่งรายละเอียดคงต้องนำไปพิจารณาในชั้นของกรรมาธิการ ส่วนการบูรณาการร่วมกันของระบบขนส่งนั้น กรมการขนส่งทางบกได้เก็บภาษีล้อเลื่อนส่งกลับไปให้แต่ละจังหวัดทั่วประเทศทุกบาททุกสตางค์งบประมาณจึงอยู่ที่ท้องถิ่นอยู่แล้ว จึงฝากไปยังองค์กรที่กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรนำเงินภาษีดังกล่าวไปลงทุนและบริการพี่น้องประชาชนด้วยระบบขนส่งสาธารณะ

1.1.2 กระตุ้งถาม เรื่อง นโยบายในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างสถาบัน โดย นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้ตั้งกระตุ้งถาม ถามนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัย และนวัตกรรม

นโยบายในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างสถาบันหลักของบ้านเมืองคือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตอุเทนถวาย กับสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ซึ่งแนวทางในการแก้ไขปัญหาขัดแย้งดังกล่าวนั้นก็เกิดขึ้นจากแนวความคิดการให้สัมภาษณ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) โดยตนได้รับมอบหมายจากพรรคเนื่องจากเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับสถาบันทั้งสองนี้มาตั้งแต่ต้น คือเคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ 3 ปี ตั้งแต่สถาบันทั้งสองยังสังกัดกรมอาชีวศึกษา สอนเพียงระดับ ปวช. ปวส. และตนได้มีส่วนเกี่ยวข้องของสนับสนุนสถาบันทั้งสองนี้ตลอดมา แม้กระทั่งเมื่อเป็นนายกรัฐมนตรีก็ได้แก้กฎหมายเพื่อให้สถาบันเหล่านี้สอนถึงระดับปริญญา ซึ่งเป็นข้อผูกพันที่ภาคภูมิใจว่าสถาบันทั้งสอง

เป็นสถาบันหลักของชาติและเป็นสถาบันที่สร้างมีอาชีพที่เชี่ยวชาญที่แท้จริงของช่าง ที่แต่เดิมในอดีต เรียกว่าช่างปทุมวัน หากเป็นเรื่องการก่อสร้างต้องอุเทนถวาย ซึ่งเป็นสายของภาคปฏิบัติ โดยสถาบันเหล่านี้ได้สร้างบุคลากรมาเกือบร้อยปี ผลิตบุคลากรออกมานับแสนคน รั้บใช้บ้านเมืองทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งมีส่วนสำคัญทำให้บ้านเมืองเป็นเช่นนี้ จึงต้องชื่นชมยกย่องสถาบันนี้ว่าศิษย์ของสถาบันได้ทำหน้าที่ให้กับบ้านเมืองตลอดมา เราจะต้องไม่ทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากคนเพียงไม่กี่คนทำลายภาพพจน์และชื่อเสียงของสถาบันเหล่านี้ สำหรับประเด็นที่เป็นกระทุ้ถามสดด้วยวาจา นี้เกิดจากคำสัมภาษณ์ของรัฐมนตรี และพาดพิงไปถึงนายกรัฐมนตรี โดยนโยบายที่ได้แถลงไว้เกี่ยวข้องกับแนวนโยบายของนายกรัฐมนตรีด้วย โดยรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ว่า ได้มีคำสั่งไปยังอธิการบดีให้งดรับนักศึกษาใหม่ชั้นปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2567 เพื่อลดจำนวนนักศึกษาลง และมั่นใจว่าการแก้ปัญหาจะจบลงภายในรัฐบาลชุดนี้ ทั้งนี้ หากงดรับนักศึกษาปีที่ 1 จะส่งผลให้สถาบันการศึกษาไม่สามารถให้นักศึกษาจำนวนประมาณ 600 คน เข้ามาเรียนได้ซึ่งจะเป็นการสูญเสีย โดยในอดีตที่ผ่านมาไม่เคยมีคำสั่งให้งดรับนักศึกษาไม่ว่าสถานการณ์ของชาติบ้านเมืองจะมีเหตุร้ายใดเกิดขึ้น อย่างมากที่สุดคือส่งไปเรียนในสถานที่ซึ่งไม่มีปัญหา อย่างไรก็ตาม ภายหลังได้มีข่าวว่ารัฐมนตรีได้เปลี่ยนแปลงให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตอุเทนถวาย รั้บนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้ แต่มีข้อแม้ว่าต้องส่งนักศึกษาที่รั้บนี้ไปเรียนวิทยาเขตอื่นที่เปิดสอนอยู่ เช่น วิทยาเขตจังหวัดจันทบุรี จึงขอสอบถามว่า หากให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ไปเรียนที่วิทยาเขตจังหวัดจันทบุรีหรือวิทยาเขตอื่นนั้นทำได้หรือไม่ หากนักศึกษาอยู่ที่กรุงเทพฯ และนักศึกษาปีที่ 2 ปีที่ 3 ปีที่ 4 และปีที่ 5 ซึ่งมีอยู่ประมาณ 700 คน จะต้องไปเรียนที่ใด รวมทั้งได้มีการเตรียมสถานที่แล้งงบประมาณไว้หรือไม่ อย่างไร

นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ชี้แจงว่า เห็นด้วยและสนับสนุนตามที่สมาชิกฯ ได้กล่าวว่า สถาบันการศึกษาทั้งสองนี้เป็นสถาบันที่มีเกียรติและมีอายุมายาวนาน ผลิตบัณฑิตหลายแสนคนที่ตรงกับสายงานที่มีความต้องการกับตลาดแรงงานมาหลายสิบปี โดยสถาบันนี้ให้ประโยชน์กับประเทศชาติอย่างมาก ซึ่งเมื่อครั้งที่ตนเดินทางไปเชิญชวนนักลงทุนจากต่างประเทศมาลงทุนในประเทศไทยนั้น เรื่องการผลิตช่างหรือวิศวกรเป็นเรื่องที่ประเทศเรามีความต้องการอย่างมาก หากไม่มีสองสถาบันนี้บัณฑิตของเราก็จะไม่ตรงกับความต้องการของบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่ที่ต้องการมาลงทุนในประเทศไทย จึงเป็นนโยบายหลักของรัฐบาลและจะเป็นการยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนคนไทยทุกคน ดังนั้น สถาบันทั้งสองนี้ถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ รัฐบาลยืนยันว่าจะให้ความสำคัญกับปัญหาที่เกิดขึ้นที่เรื้อรังมาอย่างยาวนาน โดยปัญหาเกิดจากสองสถาบันนี้อยู่ใกล้กัน รัฐบาลจึงพยายามย้ายวิทยาเขตนี้ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อว. ได้พูดคุยกับรัฐมนตรีช่วยว่าการที่ดูแลด้านกรมธนารักษ์ว่าให้จัดหาพื้นที่ที่จะมีการย้ายออกไป สำหรับเรื่องที่มีการทะเลาะวิวาทกันนั้น รัฐมนตรีได้มีการประกาศกระทรวงไปแล้วว่าจะมีการเก็บข้อมูลนักศึกษาเพื่อใช้ในการติดตามกรณีที่มีการทะเลาะวิวาทในอนาคต มีการตั้งศูนย์รับแจ้งเหตุและเฝ้าระวังระงับเหตุร้ายในสถาบัน ซึ่งตนได้กำชับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ฝ่ายความมั่นคงซึ่งอยู่ในบริเวณที่ใกล้เคียงกับสถาบันการศึกษานี้ว่าให้ดูแลและเพิ่มกำลังเป็นพิเศษ ในวันที่เข้าใจว่าอาจเกิดการทะเลาะวิวาทกันเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม มาตรการเหล่านี้เป็นหนึ่งในมาตรการที่จะช่วยเหลือหรือป้องกันเท่านั้น แต่ไม่ได้แก้ที่วัฒนธรรมซึ่งถือเป็นเรื่องใหญ่ ความเชื่อของนักศึกษาที่มีสืบทอดกันมาเป็นค่านิยมที่ผิด ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้อง เราต้องตัดปัญหาโดยการย้ายสถานที่ไปยังที่อื่น ซึ่งจะลดการกระทบกระทั่งระหว่างนักศึกษาของทั้งสองสถาบันนี้ และลดค่านิยม ลดการกระทบกระทั่งระหว่างรุ่นพี่ที่เป็นแกนนำ ตัดวงจรการสืบทอดวัฒนธรรมที่ไม่ดี ไม่ถูกต้อง และจะกำชับกระทรวง อว. ให้ทำงานต่อไป ส่วนเรื่องปัญหาการสื่อสารในการรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 นั้น เป็นความคลาดเคลื่อนของการสื่อสาร ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ตอบชี้แจงต่อไป

นางสาวศุภมาส อิศรภักดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ชี้แจงเพิ่มเติมว่า กรณีของวิทยาเขตอุเทนถวายนั้น ได้มีการเช่าที่ดินจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อใช้เป็นที่ตั้งวิทยาเขตตั้งแต่ปี 2478 และสัญญาเช่าสิ้นสุดลงเมื่อปี 2546 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้แจ้งไม่ต่อสัญญาในปี 2547 และได้ทำบันทึกข้อตกลงในการขนย้ายและส่งมอบพื้นที่คืนให้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี 2548 ซึ่งทางวิทยาเขตอุเทนถวายได้ขอต่อสัญญาเช่าอีก 1 ปี คือจนถึงเดือนกันยายน 2549 และในปี 2549 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มีหนังสือให้วิทยาเขตอุเทนถวายกำหนดเวลาส่งมอบพื้นที่คืนและชำระค่าใช้จ่าย ต่อมาในปี 2550 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มีหนังสือถึงสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อให้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาชี้ขาดข้อพิพาทดังกล่าว และ กยพ. ในฐานะคณะกรรมการได้มีมติตัดสินชี้ขาดให้วิทยาเขตอุเทนถวายขนย้ายและส่งมอบพื้นที่คืนตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2549 เป็นต้นไป และเมื่อเดือนกันยายน 2556 ทางวิทยาเขตอุเทนถวายได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลาง ขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนมติชี้ขาดของ กยพ. และศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาในปี 2559 พิพากษายกฟ้องโดยเห็นว่ามติของ กยพ. เป็นกระบวนการที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และวิทยาเขตอุเทนถวายได้ยื่นอุทธรณ์คัดค้านกับพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด และสุดท้ายเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2565 ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองกลางที่พิพากษายกฟ้อง ซึ่งถือว่าคดีเป็นที่สุดแล้ว

สำหรับเรื่องของการรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 นั้น ที่เป็นประเด็นข่าวทำให้เกิดความสับสนนั้น โดยข้อเท็จจริงคือวิทยาเขตอุเทนถวายยังคงรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เช่นเดิม แต่ให้มีการบริหารจัดการการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับแผนการย้ายของวิทยาเขตอุเทนถวาย ซึ่งวิทยาเขตอุเทนถวายได้จัดทำแผนการย้ายเสนอต่อที่ประชุมแล้ว โดยเป็นข้อเสนอจากการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรมธนารักษ์ สำนักงานงบประมาณ และสำนักงานอัยการสูงสุด โดยมีรัฐมนตรี อว. เป็นประธาน และมีมติร่วมกันในการประชุมโดยเสนอให้วิทยาเขตอุเทนถวายย้ายสถานที่ไปยังวิทยาเขตบางพระ จังหวัดชลบุรี หรือสถานที่ที่กรมธนารักษ์จัดหาให้ หรือสถานที่ที่ทางวิทยาเขตอุเทนถวาย

ได้แจ้งว่ามีผู้สนใจที่จะบริจาคให้ โดยสมควรให้ปรับแผนรับนักศึกษาใหม่ โดยเปิดรับนักศึกษาใหม่ ในวิทยาเขตอื่น ๆ แทน ซึ่งกรณีดังกล่าวมหาวิทยาลัยจะต้องเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา ให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติแผนดังกล่าวต่อไป โดยมีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ต้นสังกัด ได้มีการจัดทำแผนการรับนักศึกษาในปี 2567 ในวิทยาเขตอื่น ๆ และแนวทางการบริหารจัดการ การเรียนการสอนนักศึกษาทั้งหมด 1,129 คน จำแนกเป็นปริญญาตรี 958 คน ปริญญาโท 155 คน ปริญญาเอก 16 คน ซึ่งทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จะนำเสนอต่อ สภามหาวิทยาลัยในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2567 อย่างไรก็ตาม ทางกระทรวง อว. มีความห่วงใยจึงได้ให้ มีการติดตามและกำชับให้มหาวิทยาลัยดำเนินการตามแผนที่กำหนดอย่างเคร่งครัด ส่วนเรื่องของการ จัดหาสถานที่เรียนให้กับนักศึกษาที่ต้องย้ายนั้น ทางกระทรวง อว. ได้ตระหนักถึงความสำคัญ ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงได้จัดประชุมเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2566 เพื่อหารือกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ต้นสังกัด จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย กรมธนารักษ์ สำนักงานงบประมาณ และสำนักงานอัยการสูงสุด โดยรัฐมนตรี อว. เป็นประธาน และได้แต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนการยุติข้อพิพาทของวิทยาเขตอุเทนถวายโดยกระทรวง ได้ประสานข้อมูลกับวิทยาเขตอุเทนถวายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมธนารักษ์และสำนักงาน งบประมาณ เพื่อวางแผนการจัดหาพื้นที่รองรับสำหรับกรณีดังกล่าว โดยเบื้องต้นมี 1. วิทยาเขตบางพระ จังหวัดชลบุรี พื้นที่ 680 ไร่ ซึ่งอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ เดินทางได้สะดวก และเป็นพื้นที่ใหญ่ วิทยาเขต ที่ 2 คือวิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนาถ ซึ่งตั้งอยู่บนถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพฯ และวิทยาเขตที่ 3 คือ พื้นที่ บริจาคที่เขตมีนบุรี ซึ่งมีผู้จะบริจาคให้กับวิทยาเขตอุเทนถวาย พื้นที่ 24 ไร่ เดินทางได้สะดวก และ 4. พื้นที่ราชพัสดุในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 150 ไร่ ซึ่งทางราชพัสดุได้เสนอมา ส่วนเรื่องของ งบประมาณนั้น กระทรวง อว. ได้ประสานกับวิทยาเขตอุเทนถวายเพื่อจัดทำรายละเอียดในการจัดทำ คำของงบประมาณ และประสานกับสำนักงานงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือในการสนับสนุนด้านต่าง ๆ พร้อมทั้งได้ประสานและหารือกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในฐานะผู้พิพาท สำหรับการดำเนินการ ทั้งด้านการจัดการศึกษาและการช่วยเหลือในกรณีการชำระค่าเสียหาย หรือค่าขนย้ายที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งทางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพร้อมให้การสนับสนุนและรับที่จะนำเรื่องดังกล่าวหารือกับ สภามหาวิทยาลัยเพื่อให้การช่วยเหลือต่อไป

ขณะเดียวกันทาง อว. ได้รับรายงานเบื้องต้นจากวิทยาเขตอุเทนถวาย ในการดำเนินการ ดังนี้

1. วิทยาเขตอุเทนถวายและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ร่วมกันจัดทำแผนการเคลื่อนย้ายบุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่อุเทนถวาย ซึ่งมีจำนวน 125 คน โดยจัดหาพื้นที่การปฏิบัติงานบางส่วนในพื้นที่จักรพงษ์ภูวนาถ และเตรียมการเคลื่อนย้ายครุภัณฑ์เพื่อใช้ในการทำงานและกำหนดเริ่มปฏิบัติหน้าที่ที่พื้นที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก พื้นที่

จักรพงษ์ภูวนาถในวันที่ 12 มีนาคม 2567 ทั้งนี้ ได้ผ่านการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ 1/2567 เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2567

2. จัดทำแผนเคลื่อนย้ายพื้นที่วิทยาเขตอุเทนถวาย โดยจัดทำโครงการก่อสร้างขยายเขตพื้นที่การศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ บนที่ดินจำนวน 24 ไร่ 2 งาน 50 ตารางวา ที่เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ เพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายนักศึกษา โดยผ่านการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยในการประชุมเมื่อวันที่ 26 มกราคม 2567 และขณะนี้วิทยาเขตอุเทนถวายได้เสนอของบประมาณในปี 2568 จำนวนประมาณ 400 ล้านบาท ต่อสำนักงบประมาณ

อย่างไรก็ตาม ทางมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามที่ที่ประชุมหารือและขับเคลื่อนดังกล่าวอย่างจริงจัง โดยกระทรวง อว. จะได้ติดตามและกำกับให้มหาวิทยาลัยดำเนินการอย่างเคร่งครัดต่อไป

1.1.3 กระทู้ถาม เรื่อง นโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาล โดย นายโสภณ ชาร์มย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคภูมิใจไทย ตั้งกระทู้ถาม ถามนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

การแก้ไขปัญหาหยาเสฟติด หากยังมองปัญหาเหล่านี้อย่างโลกสวยก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ จึงต้องมีการปฏิรูปทั้งระบบที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหยาเสฟติด จากสถิติของกรมราชทัณฑ์ดูเหมือนว่าจะลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ในความเป็นจริงไม่ได้ลดลงตามรายงานดังกล่าว แต่กลับทวีความรุนแรงขึ้นอย่างน่ากลัว ในอดีตผู้ติดยาเสฟติดจะมีเฉพาะในวัยแรงงาน แต่ปัจจุบันผู้เสฟติดมีอายุน้อยลงไปจนถึงในระดับนักเรียนและเยาวชน รวมทั้งปัญหยาเสฟติดในปัจจุบันไม่ใช่เพียงแค่อยาบ้าเพียงอย่างเดียว แต่ยังมียาไอซ์ กระท่อมที่ผสมส่วนผสมต่าง ๆ และบุหรี่ปั๊ฟไฟ ซึ่งจากการลงพื้นที่ทำให้พบว่าปัญหยาเสฟติดเกิดจากการหาเสฟติดง่าย ราคาถูก หลากหลายประเภท จึงนำไปสู่การระบาด ที่สำคัญที่สุด คือ ไม่ได้รับการแก้ไขปัญหายาอย่างจริงจังจนทำให้เกิดปัญหาคาเรนแรงขึ้นในครอบครัวและสังคม และได้รับข้อเสนอแนะว่าจะทำอย่างไรให้กลุ่มที่เสฟเป็นครั้งคราวไม่เปลี่ยนไปเป็นผู้ที่เสฟประจำ ซึ่งได้ข้อสรุปว่าควรทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง อย่างไรก็ตาม กฎหมายในปัจจุบันไม่มีความเข้มแข็งเพียงพอ และไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ วิกฤตปัญหยาเสฟติดถือเป็นภัยร้ายแรงไม่น้อยไปกว่าวิกฤตเศรษฐกิจและการศึกษาจึงต้องการให้รัฐบาลแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง จึงต้องการทราบว่าท่านได้ดำเนินการแก้ปัญหยาเสฟติดอย่างไรบ้าง นอกจากนี้ ปัญหาฝุ่น PM 2.5 ยังไม่เห็นว่ารัฐจะสร้างมาตรการที่ทำให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาการเผาที่ส่งผลกระทบต่อและก่อให้เกิดปัญหา ฝุ่น PM 2.5 ซึ่งถือเป็นภัยร้ายแรงต่อประชาชน จึงขอทราบนโยบายการแก้ปัญหยาฝุ่น PM 2.5 ระยะเร่งด่วน และระยะยาว รวมทั้งจากการที่นายกรัฐมนตรีได้เดินทางไปต่างประเทศเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว มีผลการดำเนินการอย่างไร และจะมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมืองรองอย่างไร

นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ตอบกระทู้ถามว่า ประเด็นปัญหายาเสพติดเป็นที่ประจักษ์อยู่แล้วว่าสมาชิกฯ ทุกท่านเห็นว่าเป็นปัญหาหลัก ซึ่งระยะเวลา 4 เดือนสุดท้ายของปี 2566 รัฐบาลได้จับผู้ค้ายาเสพติดรายย่อยเพิ่มมากขึ้นร้อยละ 40 จำนวน 32,000 ราย จับยาบ้ามากกว่าปี 2565 2 เท่า คือ 250 ล้านเม็ด โดยเน้นจับรายใหญ่เพื่อไม่ให้กระจายต่อ และจับผู้ค้าที่มียาเสพติดในครอบครอง 500,000 เม็ดขึ้นไป 62 ราย ยึดทรัพย์มาแล้วกว่า 2,500 ล้านบาท ตัวเลขดังกล่าวหากจะมองในแง่ดีก็เป็นเรื่องดี แต่หากมองเพียงเรื่องดีแต่ไม่พยายามพูดถึงปัญหาที่แท้จริงซึ่งยังคงมีอยู่ และการบ้านของรัฐบาลที่ยังต้องดำเนินการต่อไปโดยปัญหาเสพติดมาจากรากเหง้าของปัญหาเศรษฐกิจ การที่พี่น้องประชาชนต้องประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจ รายจ่ายสูง รายได้น้อย รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับปัญหานี้เป็นพิเศษ นอกจากนี้ยังมีปัญหาอื่น ๆ ที่รัฐบาลให้ความสำคัญ การที่สังคมมีประเด็นสงสัยว่ายาเสพติดที่จับได้แล้ว เหตุใดจึงใช้เวลาในการทำลาย รัฐบาลชุดนี้มีระยะเวลาการทำงานที่ชัดเจนในการจับ พิสูจน์ทราบแล้วเก็บตัวอย่างเพียงเล็กน้อยเพื่อให้มีการทำลายล้างโดยเร็ว ส่วนประเด็นเรื่องน้ำกระท่อม ซึ่งเป็นยาเสพติดชนิดใหม่ที่วัยรุ่นให้ความสำคัญและมีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว เมื่อได้รับทราบปัญหาในจังหวัดอุบลราชธานีจึงได้ประสานเพื่อให้มีการส่งการไปยังผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเพื่อให้มีการกวาดล้างโดยเร็ว ตลอดจนลงพื้นที่ร่วมกับฝ่ายปกครองของจังหวัดจนสามารถกำจัดได้ภายในหนึ่งสัปดาห์และพยายามกระจายไปยังจังหวัดต่าง ๆ หากสมาชิกฯ มีปัญหาในพื้นที่ก็สามารถแจ้งมายังรัฐบาลได้เช่นกัน นอกจากนี้ ปัญหาเสพติดยังต้องโยงไปยังประเทศเพื่อนบ้านด้วย เนื่องจากประเทศไทยมีชายแดนติดกับประเทศเมียนมา และได้รับมอบหมายจากอาเซียนให้ช่วยเจรจา ซึ่งปัญหาเสพติดเป็นเรื่องใหญ่ที่ประเทศไทยมีส่วนได้เสียเป็นอย่างมาก และเป็นที่น่ายินดีว่ามีมหาอำนาจระดับโลกส่งผู้แทนมาพูดคุยเจรจากัน รวมทั้งต้องขอบคุณกองทัพไทยและความร่วมมือกับฝ่ายปกครองสมาชิกฯ ในพื้นที่ที่ช่วยกันสกัดและจับกุมการเข้ามาของยาเสพติด ส่วนในอนาคตก็ต้องให้ความสำคัญในเรื่องการสกัดกั้นยาเสพติดที่เข้ามาทางชายแดน การบำบัด คืนผู้เสพให้เป็นผู้ป่วยเพื่อให้กลับมาเป็นคนที่มีคุณภาพและส่งกลับคืนไปยังครอบครัว

สำหรับปัญหา PM 2.5 นั้นมีรากเหง้ามาจากปัญหาเศรษฐกิจเช่นเดียวกัน จึงต้องมีการดูแลและให้องค์ความรู้แก่เกษตรกร ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความสำคัญ ทางฝ่ายนิติบัญญัติเองก็กำลังพิจารณาและผลักดันร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. โดยปัจจุบันบริเวณที่มีค่าความร้อนมากผิดจากปกติบนผิวโลก (Hotspots) ในประเทศไทยมีจำนวนลดลงอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม ยังมีประเทศอื่น ๆ ที่ยังไม่มีความพร้อมจึงยังมีความเข้าใจผิดในการกำจัดซากวัชพืช เมื่อวานนี้ (7 กุมภาพันธ์ 2567) ได้มีการเจรจาทวิภาคีร่วมกับนายกรัฐมนตรีประเทศกัมพูชา ก็ได้หยิบยกประเด็นดังกล่าวขึ้นมาพูดคุยด้วยเช่นกัน ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้มีการแบ่งปันข้อมูลร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว และมีนโยบายว่าหากเกษตรกรรายใดยังใช้การเผากำจัดวัชพืชจะโดนตัดสิทธิ์การได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล และมีการบังคับใช้กฎหมายโดยกระทรวงมหาดไทยต่อไป

นอกจากนี้ ยังให้ความช่วยเหลือในการรับวีซ่าพิเศษเหล่านั้นมาทำไบโอติเซล ถ่านไร้ควัน หรือปุ๋ยอินทรีย์ ตลอดจนให้ความรู้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีตัวเลขที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนประเด็นมาตรการกระตุ้นด้านการท่องเที่ยว รัฐบาลได้ออกนโยบายกระตุ้นการท่องเที่ยว เมืองรองก็เป็นอีกหนึ่งเป้าหมายสำคัญที่ต้องมีการกระตุ้นการท่องเที่ยว รัฐบาลเองก็ต้องการกระตุ้นการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมตลอดทั้งปี ไม่ใช่เฉพาะช่วง High season เท่านั้น ทั้งนี้การพัฒนาระบบขนส่งในระดับจังหวัดควบคู่ไปด้วยก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน รวมทั้งต้องมีการยกระดับสนามบินทั่วประเทศ ซึ่งรัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่เพื่อให้นักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศสามารถเดินทางเข้าสู่เมืองรองอย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ในระดับอาเซียนยังมีการพูดคุยกันเพื่อให้มี 6 ประเทศ 1 Destination โดยไม่ต้องขอวีซ่าเช่นเดียวกับวีซ่าเชงเก้นในยุโรป เพื่อเป็นการช่วยเหลือสนับสนุนเพื่อนบ้านให้เติบโตไปด้วยกัน

1.2 กระทู้ถามทั่วไป

1.2.1 กระทู้ถาม เรื่อง ปัญหาหาเสพติดที่แพร่ระบาดและปัญหาหาเสพติดที่ส่งออกไปยังต่างประเทศ โดยระบบขนส่งของประเทศไทย โดย จำอากาศเอก อภิชาติ แก้วโกศล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี พรรครวมไทยสร้างชาติ เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถามนายกรัฐมนตรีน

เนื่องจากรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายติดภารกิจสำคัญจึงไม่สามารถมาตอบกระทู้ถามได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามไปก่อน

1.2.2 กระทู้ถาม เรื่อง แนวทางการแก้ไขผังเมืองของประเทศไทย โดย นายธีรรัชชัย พันธุมาศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคก้าวไกล เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถามนายกรัฐมนตรีน

การผังเมืองของประเทศไทยก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยเป็นการดำเนินการโดยพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ในการป้องกันภัยจากข้าศึกศัตรูและภัยธรรมชาติเป็นหลัก จนกระทั่งในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้โปรดฯ ให้พัฒนาพระนครให้มีความงดงามและทันสมัยเท่าเทียมกับอารยประเทศ การผังเมืองที่ได้ดำเนินการในพระนครและในหัวเมืองสำคัญของประเทศโดยการตัดถนนสายต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาเมืองอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการดำเนินการด้านสาธารณูปโภค เช่น การไฟฟ้า และการประปา เป็นต้น โครงการผังเมืองซึ่งได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จะใช้บังคับโดยพระราชบัญญัติซึ่งมีระยะเวลาของการใช้บังคับไม่เกิน 10 ปี ในการใช้บังคับโครงการ "เจ้าพนักงานท้องถิ่น" ซึ่งได้แก่เทศบาลอาจออกเทศบัญญัติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดอาจออกข้อบังคับในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาล เพื่อควบคุมการก่อสร้างและการใช้อาคาร การกำหนดมาตรฐานสำหรับถนน ทางเท้า และท่อระบายน้ำ รวมทั้งการกำหนดลักษณะสถาปัตยกรรม นอกจากนี้ ยังให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในการทำความตกลงเพื่อรับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ หรืออาจดำเนินการเวนคืน

โดยถือว่าพระราชบัญญัติให้ใช้บังคับโครงการเป็นพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ การใช้บังคับโครงการอาจกำหนดให้มี "การจัดแบ่งที่ดินแปลงต่าง ๆ เสียใหม่" ซึ่งหมายถึงการผนวกวิธีการจัดรูปที่ดินเข้าไปในโครงการผังเมือง และประเด็นที่เป็นปัญหาของพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 ดังนี้

1. การผังเมือง หมายความว่า การวาง จัดทำ และการดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองในระดับต่าง ๆ สำหรับเป็นกรอบชี้้นำการพัฒนาทางด้านกายภาพในระดับประเทศ ระดับภาค ระดับจังหวัด ระดับเมือง ระดับชนบท และพื้นที่เฉพาะควบคู่กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาเมืองบริเวณที่เกี่ยวข้อง หรือชนบทให้มีหรือทำให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสุลักษณะ ความสะดวกสบาย ความเป็นระเบียบความสวยงาม การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง ความปลอดภัยของประชาชน สวัสดิภาพของสังคม การป้องกันภัยพิบัติ และการป้องกันความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อส่งเสริมการเศรษฐกิจสังคมและสภาพแวดล้อม เพื่อดำรงรักษาหรือบูรณะสถานที่และวัตถุที่มีประโยชน์หรือคุณค่าในทางศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์หรือโบราณคดี หรือบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภูมิประเทศที่งดงามหรือมีคุณค่าในทางธรรมชาติ

2. มาตรา 7 ธรรมนูญว่าด้วยการผังเมืองที่คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติจัดทำตามมาตรา 75 (8) เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว มีผลผูกพันกับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามหน้าที่และอำนาจของตน

3. มาตรา 8 ผังเมืองตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่

(1) ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ คือ การกำหนดกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศด้านการใช้พื้นที่เพื่อให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ผังนโยบายระดับประเทศ ผังนโยบายระดับภาค และผังนโยบายระดับจังหวัด

(2) ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน คือ การกำหนดกรอบแนวทางและแผนงานการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดเพื่อการพัฒนาเมืองและการดำรงรักษาเมือง บริเวณที่เกี่ยวข้อง และชนบทแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ผังเมืองรวม และผังเมืองเฉพาะ

4. มาตรา 9 การวางและจัดทำผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ตามมาตรา 8 (1) ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามมาตรา 8 (2) ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น การปรึกษาหารือ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการผังเมืองกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ โดยให้คำนึงถึงผู้ที่จะได้รับผลกระทบในผังแต่ละประเภทและต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบด้วยวิธีการที่หลากหลายและทั่วถึง โดยมีข้อมูลเพียงพอต่อการที่ประชาชนจะเข้าใจถึงผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน สิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ และแนวทางการเยียวยาความเดือดร้อน หรือความเสียหายแก่ประชาชน หรือชุมชน

การวางและจัดทำผังนโยบายการใช้ประโยชน์ พื้นที่ตามมาตรา 8 (1) ได้มุ่งเน้น การดำเนินการแต่เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวาง จัดทำ และการใช้บังคับผังเมืองรวม โดยกรมโยธาธิการและผังเมือง การผังเมืองในลักษณะดังกล่าวเป็นการดำเนินการที่มุ่งเน้นการใช้อำนาจ ในการควบคุมซึ่งจัดเป็นมาตรการเชิงลบ แต่เพื่อให้การผังเมืองสามารถบรรลุผลโดยสมบูรณ์ย่อมต้อง อาศัยการดำเนินการพัฒนาเมืองซึ่งจัดเป็นมาตรการเชิงบวก สาเหตุสำคัญที่ทำให้การวางแผนและจัดทำ ผังเมืองเฉพาะตามพระราชบัญญัติการผังเมืองเป็นสิ่งที่ถูกละเลยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ต้องมีขั้นตอน และกระบวนการวางและจัดทำผังเมืองรวมกรุงเทพมหานครหลายขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 สสำรวจ วิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง และขั้นตอนที่ 2 ประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร ให้ความเห็นเกี่ยวกับร่างผังฯ ได้ดำเนินการเรียบร้อยแล้ว แต่ปัจจุบันขั้นตอนที่ 3 ปิดประกาศ 15 วัน ประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน มีเพียงขั้นตอนตามพิธีกรรมเท่านั้น ประชาชนไม่ทราบถึง การประกาศและรับฟังความคิดเห็นแต่อย่างใด ผังเมืองเป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสหสาขาวิชา อาทิ การวางแผน กฎหมาย สถาปัตยกรรม สังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สิ่งแวดล้อม วิศวกรรมจราจร เพื่อเป็นการกำหนดนโยบายเพื่อการวางแผนและผังการใช้พื้นที่ของเมือง โดยในประเทศไทย หน่วยงานของรัฐเป็นองค์กรหลักในการจัดทำคือ กรมโยธาธิการและผังเมือง ส่วนกรุงเทพมหานคร ได้รับความ กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น กำหนดให้มีหน่วยงานที่ดูแลจัดทำผังเมืองของตนเองคือ สำนักการวางผัง และพัฒนาเมือง กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันใช้ผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2556 ซึ่งประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2556 โดยที่ผ่านมา สำนักผังเมืองได้ประเมินผลการใช้บังคับกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2556 แล้ว พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญหลายประการโดยเฉพาะเรื่อง การรองรับ ความหนาแน่นของประชากรในหลายบริเวณเริ่มเกินมาตรฐานที่ผังเมืองรวมกำหนด และโครงการพัฒนา ของภาครัฐโดยเฉพาะโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนได้ก่อสร้างขึ้นหลายสาย และหลายโครงการ มีการขยายสายทางเพิ่มมากขึ้นกว่าที่แผนงานเดิมเคยกำหนด ตลอดจนมีโครงการขนาดใหญ่ของ ภาคเอกชนเกิดขึ้นในหลายบริเวณ ทั้งหมดส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเมือง ประกอบกับ ในการวางและจัดทำผังเมืองรวมมีขั้นตอนที่ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งผังเมืองรวมที่จัดทำถูกต้อง ตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดและได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วนของสังคม เนื่องจากมีความซับซ้อน ในหลายด้านการปรับผังเมืองไม่ใช่เรื่องง่าย เช่น ผังเมืองกรุงเทพมหานครในปัจจุบันมีลักษณะเป็นรูป ผังสี่ มีสี่แดง สีส้ม สีน้ำตาล สีเหลือง แบ่งการใช้งานตามประเภทสี เช่น สีแดงเป็นพาณิชยกรรม สีม่วง เป็นอุตสาหกรรม สีส้มเป็นที่อยู่อาศัยหนาแน่น เป็นต้น อาจต้องดำเนินการใหม่ตามกฎหมายที่เปลี่ยนไป เนื่องจากต้องแนบผังแนบท้ายเพิ่มเติม จะต้องเริ่มใหม่และต้องทบทวนตัวผังเมือง รวมถึงปรับปรุง ข้อกำหนดต่าง ๆ ให้ดีขึ้น ขณะเดียวกันหากไม่มีการวางแผนการวางผังเมืองเอาไว้ เมืองก็จะเติบโต อย่างไรทิศทาง ในอนาคตอาจเกิดชุมชนแออัดมากขึ้น การจราจรติดขัด และอาชญากรรมที่มากขึ้น รวมไปถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมที่จะเป็นปัญหาใหญ่ขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน เช่น กรุงเบิร์น กรุงปารีส

บาร์เซโลน่า เป็นต้น ที่มีการออกแบบผังเมืองที่ดี แต่ละประเทศมักมีจุดเด่นที่สวยงามที่เกิดจากหล่อหลอมทางอารยธรรมในแต่ละที่ รวมไปถึงตัวผังเมืองในที่นอกจากความสวยงามแล้วยังมีผลในด้านชีวิตของคนในเมือง โดยในแต่ละที่จะมีการวางที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะมีการแบ่งประเภทในแต่ละพื้นที่ตามความเหมาะสม และการออกแบบจะเน้นไปที่การรองรับการเติบโตของเมืองในอนาคต และที่สำคัญเมืองจะคงความสวยงามและน่าอยู่เสมอ ซึ่งส่งผลถึงในด้านคุณภาพชีวิตของประชากรในพื้นที่อีกด้วย เหล่านี้เป็นสิ่งหนึ่งที่จะเร่งดำเนินการปรับให้ทันสมัย หัวใจคือกำหนดทิศทางของเมืองให้เกิดการพัฒนาและเกิดประโยชน์กับประชาชนอย่างแท้จริงและสูงสุด จึงขอสอบถามว่ารัฐบาลจะดำเนินการด้านการผังเมืองในประเทศไทยที่มุ่งเน้นเฉพาะการวางและจัดทำผังเมืองรวม มุ่งเน้นเฉพาะการวางแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อผลต่อการควบคุมการพัฒนาของภาคเอกชน ประกอบกับการวางแผนผังโครงการคมนาคมและขนส่งที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาการจราจรของเมือง ผังเมืองรวมที่ได้วางและจัดทำขึ้นนั้นจึงไม่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประสานการดำเนินงานด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐหรือไม่ อย่างไร และรัฐบาลจะดำเนินการด้านการผังเมืองของประเทศไทย ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 จะกำหนดไว้แต่เพียงการวาง จัดทำ และดำเนินการให้เป็นไปตามผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะก็ตาม แต่การวางแผนผังพัฒนาเชิงพื้นที่ จะต้องมีการวางและจัดทำผังภาคที่ครอบคลุมพื้นที่เศรษฐกิจศาสตร์เพื่อผลต่อความสมดุลระหว่างพื้นที่ที่จำเป็นต่อการสงวนรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติกับพื้นที่การตั้งถิ่นฐานซึ่งประกอบด้วยเมืองและชนบท ทั้งในการกระจายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมและการบุกรุกทำลายสภาพทางธรรมชาติซึ่งได้แก่ป่าไม้และป่าชายเลนเพื่อรองรับการขยายตัวของพื้นที่เกษตรกรรม จนส่งผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมและภัยทางธรรมชาติที่มีความรุนแรง การกำหนดขั้นตอนในการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางและจัดทำผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะ แต่ในการดำเนินการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการวางและจัดทำผังเมืองรวมตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาเป็นการดำเนินการที่ได้ละเลยการให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน จะต้องดำเนินการแก้ไขให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในการวางและจัดทำผังเมืองรวมหรือไม่ การละเลยการให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน นอกจากจะส่งผลให้การวางและจัดทำผังเมืองรวมไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ แล้ว ยังเปิดโอกาสให้มีการแทรกแซงเพื่อแสวงประโยชน์ส่วนบุคคลและในหลาย ๆ กรณีได้นำมาสู่ความขัดแย้งทางสังคมที่เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางอีกด้วย ตลอดจนวนโยบายของรัฐบาลในการแก้ปัญหาจากการขาดความรู้ความเข้าใจต่อความตามมาตรฐานต่าง ๆ ได้ส่งผลให้การดำเนินการด้านการผังเมืองตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา มีความคลาดเคลื่อนไปจากเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติดังกล่าวอย่างไร

นายทรงศักดิ์ ทองศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถามว่า การจัดทำผังเมืองถือว่าเป็นงานสำคัญในการกำหนดทิศทางของการพัฒนา มีตัวอย่างหลายประเทศซึ่งเป็นแบบอย่างของการจัดทำผังเมืองที่มีความสำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน สำหรับประเทศไทยนั้น การดำเนินการใด ๆ จะต้องเป็นไปตามกฎหมายโดยเรื่องของผังเมืองนั้น มีพระราชบัญญัติผังเมือง พ.ศ. 2562 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2562 และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2562 เป็นต้นมา ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญและที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกำหนดประเภทของผังเมืองเป็น 2 กลุ่ม 5 ประเภท ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ผังนโยบายการใช้ประโยชน์พื้นที่ ได้แก่ ผังนโยบายระดับประเทศ ผังนโยบายระดับภาค และผังนโยบายระดับจังหวัด และกลุ่มที่ 2 ผังกำหนดการใช้ประโยชน์ในที่ดิน ได้แก่ ผังเมืองรวม ผังเมืองเฉพาะ ซึ่งจากผังทั้ง 2 กลุ่มนี้ ได้กำหนดองค์ประกอบของผังให้ครอบคลุมประเด็นการพัฒนาเชิงพื้นที่ด้านต่าง ๆ ครบถ้วน รวมถึงการกำหนดให้มืองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจในการจัดทำผังซึ่งถือเป็นการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ได้มีหน้าที่ในการวางและจัดทำผังเมืองอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การวางและการจัดการผังเมืองได้จัดทำเป็นองค์ประกอบครอบคลุมทุกด้าน รวมถึงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และบริการสาธารณะ ซึ่งในกระบวนการวางผังที่เกี่ยวข้องกับการประสานหน่วยงานที่ดำเนินการระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ได้แก่ การขอแผนงานโครงการของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำด้านผังเมือง มีการประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาผังเมือง รวมถึงในเขตจังหวัด เพื่อรับนโยบายและแผนระดับจังหวัด การประชุมคณะอนุกรรมการผังเมืองซึ่งมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ข้อเสนอแนะแนวทางและแผนงานโครงการเพื่อประกอบการวางผัง มีการประชุมคณะอนุกรรมการผังเมืองและคณะกรรมการผังเมืองซึ่งมีผู้แทนจากกระทรวงต่าง ๆ มาให้ความเห็น รวมทั้งได้กำหนดนโยบายมาตรการและวิธีการเพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผังเมืองรวม เช่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานนำไปใช้ประโยชน์เป็นแนวทางในการจัดทำเพื่อพัฒนาแผนงานพื้นที่งบประมาณเพื่อพัฒนาตามแผนงานต่าง ๆ ผ่านสำนักงบประมาณ โดยมีผังเมืองรวมเป็นหลักในการดำเนินการ อีกทั้งยังมีธรรมเนียมว่าด้วยการผังเมืองที่เป็นหลักการพื้นฐานที่ผู้เกี่ยวข้องกับการผังเมืองพึงปฏิบัติ โดยพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 บัญญัติว่า เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วมีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการต่อไปตามหน้าที่และอำนาจของตนในหมวดหลักการเชิงนโยบายในการกำหนด ให้หน่วยงานของรัฐพึงจัดทำแผนงานให้สอดคล้องกับผังเมืองทุกระดับต่อไป ซึ่งการจัดทำผังเมืองของประเทศไทยจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย การนำตัวอย่างของบางประเทศมากล่าวถึงนั้นเป็นเรื่องดีแต่การดำเนินการจัดทำผังเมืองนั้นต้องเป็นไปตามกฎหมายของประเทศไทย และทุกหน่วยงานต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

การจัดทำวางผังและการจัดทำผังเมืองทุกระดับ ได้มีการรับฟังความคิดเห็น การปรึกษาหารือ และการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการผังเมือง กำหนด ตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยเจ้าหน้าที่และส่วนราชการต่าง ๆ จะทำอะไรนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดไม่ได้ รวมทั้งปัจจุบันเรื่องของการติดตามตรวจสอบ มีความเข้มงวดและเคร่งครัด จึงมั่นใจและเชื่อมั่นว่าเมื่อมีกฎหมายบัญญัติไว้แล้วทุกคนจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน สำหรับการวางและการจัดทำผังเมืองรวมนั้นมีการดำเนินการนั้นมี 8 ขั้นตอน ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้ตั้งแต่ขั้นตอนที่ 1 - 5 ซึ่งเป็นขั้นตอนในการจัดทำร่างผังเมืองรวม ได้แก่ 1. การประชุมสนทนากลุ่มย่อยเพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการของพื้นที่ รวมถึงการจัดทำแนวคิดการพัฒนาของพื้นที่ 2. การประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนต่อร่างผังเมืองรวม ซึ่งสามารถยื่นข้อคิดเห็นเพื่อขอแก้ไขปรับปรุงผังเมือง 3. เผยแพร่สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ปิดประกาศ 15 วัน ทางเว็บไซต์ของกรมโยธาธิการและผังเมือง 4. การปิดประกาศพร้อมข้อกำหนด 90 วัน เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียยื่นคำขอแก้ไขปรับปรุง 5. กำหนดประกอบแผนผัง นอกจากนี้ ยังจัดให้มีการประชุมการมีส่วนร่วมเพิ่มเติมจากที่กฎหมายกำหนด เช่น กรณีที่มีการร้องขอจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า คณะกรรมการร่วมภาครัฐและภาคเอกชน การร่วมลงพื้นที่ชี้แจงรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับผังเมือง มีการชี้แจงการใช้ข้อบังคับผังเมืองภายหลังที่มีการประกาศใช้กฎหมายภายในพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งได้พยายามทำให้ครอบคลุมเพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจในเรื่องของการจัดทำผังเมือง

สำหรับช่องทาง การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น ได้มีการเปิดให้ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผังเมือง โดยมีช่องทางต่าง ๆ ในระบบออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ของกรมโยธาธิการและผังเมือง LINE Official DPT รวมทั้งรับทราบผลการดำเนินการผ่านระบบออนไลน์ นอกจากนี้ ภายหลังจากที่ผังเมืองรวมได้มีการบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว ผู้มีส่วนได้เสียสามารถขอแก้ไขผังเมืองรวม เฉพาะบริเวณหรือเฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใดให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยเสนอขอแก้ไขตามมาตรา 35 ได้ ทั้งนี้ ยืนยันว่าไม่มีการกระทำที่จะเอื้อประโยชน์ให้กับเอกชน

1.2.3 กระทุ้งถาม เรื่อง ขอให้พิจารณาเร่งรัดการออกเอกสารสิทธิโฉนดที่ดินให้แก่ราษฎรพื้นที่อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง โดย นายชลธานี เชื้อน้อย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง พรรคก้าวไกล เป็นผู้ตั้งกระทุ้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

นายชลธานี เชื้อน้อย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง พรรคก้าวไกล ได้มีหนังสือแจ้งว่า ขอดอนกระทุ้งถามออกไป ดังนั้น จึงถือว่ากระทุ้งถามนี้ตกไป ตามข้อบังคับการประชุมฯ

ข้อ 153

1.2.4 กระทู้ถาม เรื่อง แนวทางการพัฒนา การบริหารจัดการ การดูแลรักษา และการใช้ประโยชน์ที่ดินริมทางรถไฟสายท่าเรือในเขตคลองเตยและเขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดย นายภณชิต น่วมเจิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคก้าวไกล เป็นผู้ตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ตามที่ได้สำรวจเส้นทางรถไฟสายท่าเรือพบว่า สถานีรถไฟแม่น้ำที่ใช้เป็นสถานีขนส่งน้ำมันไปยังคลังน้ำมันในเขตยานนาวาและโรงกลั่นน้ำมันบางจาก เขตพระโขนงมีสภาพชำรุดทรุดโทรม และไม่พบนายสถานี นอกจากนี้ ยังได้รับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดริมทางรถไฟสายท่าเรือ จึงขอสอบถามว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยมีแนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินริมทางรถไฟสายท่าเรืออย่างไร เพื่อให้ทรัพย์สินของการรถไฟแห่งประเทศไทยได้รับการดูแลรักษาอย่างทั่วถึงและทำให้ทราบถึงแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ การดูแลรักษา และการใช้ประโยชน์ที่ดินริมทางรถไฟสายท่าเรือในเขตคลองเตยและเขตวัฒนากรุงเทพมหานคร

นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถามว่า ปัญหาเรื่องที่ดินรถไฟเป็นปัญหาเรื้อรังมานาน และไม่ได้มีการพัฒนาก้าวหน้าไปเท่าไร ปัจจุบันการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) ได้แบ่งธุรกิจเกี่ยวกับการเดินรถและธุรกิจที่ไม่เกี่ยวกับการเดินรถ โดยตั้งบริษัท SRT Asset (SRTA) เพื่อบริหารที่ดินซึ่งไม่เกี่ยวกับการเดินรถ ปัจจุบันพบว่าทั้ง 300 ชุมชน ที่ใช้ประโยชน์จากที่ดินริมทางรถไฟ รฟท. ยินดีที่จะช่วยเหลือกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจริง ๆ แต่ยังมีบางกลุ่มที่สวสสิทธิ์และนำไปปล่อยเช่าต่อซึ่งผิดวัตถุประสงค์ จึงได้มีการกลั่นกรอง ในส่วนที่สมาชิกฯ ได้สอบถามนั้น มี 2 ชุมชนที่เกี่ยวข้อง คือ ชุมชนมาซิม 196 คริวเรือน และชุมชนเฉลิมอนุสรณ์ 85 คริวเรือน โดยอยู่ในระหว่างการพิสูจน์สิทธิ์ และดำเนินการร่วมมือกับสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) หรือ พอช. ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งหลังจากนี้จะดำเนินการสร้างที่อยู่อาศัยและมีสัญญาเช่าอย่างถูกต้อง ส่วนที่ดินส่วนเหลือจะโอนกรรมสิทธิ์ไปยังบริษัท SRTA ตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 29 กันยายน 2563 ส่วนของการท่าเรือแห่งประเทศไทย (กทท.) จากการสอบถามทำให้ทราบว่า มีปัญหาล้ำคลึงกับ รฟท. โดยพบว่ามีชุมชนที่อาศัยบริเวณที่ดินแนวริมทางรถไฟ ในพื้นที่ กทท. 7 ชุมชน 3,200 คริวเรือน ซึ่งใช้ระบบสำรวจพิสูจน์สิทธิ์และนำเข้าสู่กระบวนการของ พอช. ตามความสมัครใจ และหากต้องการอยู่ในพื้นที่ราบ กทท. ได้จัดสรรที่ดินมีนบุรี-หนองจอก สำหรับอยู่อาศัย นอกจากนี้ ยังจ่ายค่าชดเชยในการรื้อถอนให้กับทุกคริวเรือน อย่างไรก็ตามต้องยอมรับว่าปัญหาดังกล่าวเรื้อรังมาอย่างยาวนาน ในวันนี้พยายามกระชับให้มีความความชัดเจนและใช้ประโยชน์จากพื้นที่ดังกล่าวให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศเป็นหลัก

รัฐบาลได้วางแผนให้ระบบขนส่งทางรางเป็นกระดูกสันหลังของประเทศ ในการโดยสารของมวลชนและขนส่งสินค้าไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ จะสำเร็จ ในปี ค.ศ. 2030 การคมนาคมของประเทศจะเปลี่ยนรูปแบบ การไหลสินค้าเป็นคอนเทนเนอร์ จึงจะไม่ใช้ที่การทำเรือเป็นหลักเหมือนที่ผ่านมา และจะพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวโดยบริษัท SRTA กรรมสิทธิ์ของผู้เช่า นโยบายของ รฟท. จะนำการทำสัญญาและกรรมสิทธิ์ทุกอย่างเข้าสู่ระบบ โดยต้องการทำสัญญากับผู้เช่าโดยตรง ไม่มีการเอาเปรียบพี่น้องประชาชนผ่านคนกลาง

1.3 กระตุ้ถามแยกเฉพาะ

1.3.1 กระตุ้ถาม เรื่อง การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว ในพื้นที่จังหวัดอุดรดิตถ์ โดย นายรวิ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรดิตถ์ พรรคเพื่อไทย เป็นผู้ตั้งกระตุ้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งนางสาวสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นผู้ตอบกระตุ้ถาม

1.3.2 กระตุ้ถาม เรื่อง โครงการก่อสร้างอุโมงค์ระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี โดย นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี พรรครวมไทยสร้างชาติ เป็นผู้ตั้งกระตุ้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งนายทรงศักดิ์ ทองศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระตุ้ถาม

1.3.3 กระตุ้ถาม เรื่อง ติดตามความคืบหน้าการแก้ไขปัญหาถนนเลียยมืองสาย ค.1 และ ค.3 และระบบเชื่อมต่อถนนสาย ข.2 และ ก.1 จังหวัดลำพูน โดย นายรังสรรค์ มณีรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน พรรคเพื่อไทย เป็นผู้ตั้งกระตุ้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งนายทรงศักดิ์ ทองศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระตุ้ถาม

1.3.4 กระตุ้ถาม เรื่อง ปัญหาชาวบ้านยังไม่ได้รับการบริการจากการประปาส่วนภูมิภาคในหลายพื้นที่ของจังหวัดลพบุรี โดยนายสาธิต ทวีผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคก้าวไกล เป็นผู้ตั้งกระตุ้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งนายชาดา ไทยเศรษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตอบกระตุ้ถาม

1.3.5 กระตุ้ถาม เรื่อง ถนนเลียบชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของอ่าวไทยในพื้นที่จังหวัดชุมพรไม่เชื่อมต่อเนื่อง โดย นายวิชัย สุดสวาสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรครวมไทยสร้างชาติ เป็นผู้ตั้งกระตุ้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งนางมนพร เจริญศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายให้ตอบกระตุ้ถาม

1.3.6 กระทั่งถาม เรื่อง โครงการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำขนาดเล็กบ้านทุ่งโค้ง หมู่ที่ 10 ตำบลดอนศิลา อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย โดย นางสาวปิยะรัฐชย์ ตียะไพรัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย เป็นผู้ตั้งกระทั่งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้ตอบกระทั่งถาม

สำหรับกระทั่งถามแยกเฉพาะนี้ ได้มีการถามและตอบในห้องกระทั่งถามแยกเฉพาะ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 268

ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระถัดไป ประธานฯ ได้หารือต่อที่ประชุมเพื่อนำระเบียบวาระที่ 7 เรื่องอื่น ๆ ขึ้นมาพิจารณาก่อน ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

(7) เรื่องอื่นๆ

7.2 ตั้งกรรมาธิการสามัญในคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร แทนตำแหน่งที่ว่างลง 1 ตำแหน่ง เนื่องจากกรรมาธิการขอลาออก

ด้วย นายประเสริฐ จันทร์เรือง ประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร ได้มีหนังสือแจ้งว่า ขอให้มีการตั้งกรรมาธิการที่ว่างลง เนื่องจาก นายสนอง เทพอักษรณรงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคภูมิใจไทย ได้ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมาธิการ จึงถือว่าพ้นจากตำแหน่งกรรมาธิการ ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 108 (3) ซึ่ง นางนันทนา สงฆ์ประชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคภูมิใจไทย ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่างลง

นอกจากนี้ ยังมีเรื่องอื่น ๆ ที่ยังไม่บรรจุในระเบียบวาระ จำนวน 2 เรื่อง ดังนี้

1. ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แทนตำแหน่งที่ว่างลง 1 ตำแหน่ง เนื่องจากกรรมาธิการขอลาออก

ด้วย นายตฤพร ปุณณกันต์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้มีหนังสือแจ้งว่า ขอให้มีการตั้งกรรมาธิการที่ว่างลง เนื่องจาก นายภราดร ปรีศนายนันทกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง พรรคภูมิใจไทย ได้ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมาธิการ จึงถือว่าพ้นจากตำแหน่งกรรมาธิการตามข้อบังคับการประชุมสภาฯ ข้อ 108 (3) ซึ่ง นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคภูมิใจไทย ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่างลง

2. ขออนุญาตติ 5.19 เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาศึกษาหลักเกณฑ์การขออนุญาตสร้าง ขยาย หรือปรับปรุงถนนสาธารณะที่ประชาชนใช้เดินทางสัญจรแต่กฎหมายกำหนดให้เป็น

ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 โดย นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดราชบุรี พรรครวมไทยสร้างชาติ เป็นผู้เสนอ

ที่ประชุมเห็นชอบ

(3) รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 1 (สมัยสามัญประจำปี
ครั้งที่หนึ่ง)

ครั้งที่ 10 วันพฤหัสบดีที่ 24 สิงหาคม 2566

ครั้งที่ 11 วันพุธที่ 30 สิงหาคม 2566

ครั้งที่ 12 วันพฤหัสบดีที่ 31 สิงหาคม 2566

ครั้งที่ 13 วันพุธที่ 6 กันยายน 2566

ที่ประชุมให้การรับรอง

(4) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

(ไม่มี)

(5) เรื่องที่ค้างพิจารณา

5.1 ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ศึกษาการพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ (นางพรรณสิริ
กุลนาถศิริ เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากญัตติในทำนองเดียวกันนี้ ยังมีอีก 6 ฉบับ คือ

1. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
การพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor : NEC-Creative
LANNA) (นายรวี เล็กอุทัย เป็นผู้เสนอ) ตามระเบียบวาระที่ 5.14

2. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
การพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor : NEC-Creative
LANNA) (นายจักรวาล ชัยวิรัตน์กุล เป็นผู้เสนอ) ตามระเบียบวาระที่ 5.15

3. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษา
การพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor : NEC-Creative LANNA)
(นายณพพล เหลืองทองนารา เป็นผู้เสนอ) ตามระเบียบวาระที่ 5.35

4. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
การพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor : NEC-Creative
LANNA) (นางสาวพิมพ์พิชชา ชัยศุกกิจเจริญ เป็นผู้เสนอ) ตามระเบียบวาระที่ 5.36

5. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor : NEC-Creative LANNA) (นางสาวเพชรรัตน์ ใหม่ชมภู เป็นผู้เสนอ) ตามระเบียบวาระที่ 6.5

6. ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor : NEC-Creative LANNA) (นายพงษ์มนู ทองหนัก และนางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู เป็นผู้เสนอ) ซึ่งยังไม่ได้บรรจุในระเบียบวาระการประชุม

โดยทั้ง 7 เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องทำนองเดียวกันสามารถรวมพิจารณาพร้อมกันได้ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 55 (2) และ (4) ซึ่งสมาชิกฯ เห็นชอบ

นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย พรรคเพื่อไทย นายทวี เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย นายนพพล เหลืองทองนารา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคเพื่อไทย นางสาวพิมพ์พิชชา ชัยศุกกิจเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคเพื่อไทย นางสาวเพชรรัตน์ ใหม่ชมภู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคก้าวไกล และนายพงษ์มนู ทองหนัก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรครวมไทยสร้างชาติ นำเสนอญัตติต่อที่ประชุมสรุปใจความสำคัญว่า โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 ประกอบมาตรา 275 บัญญัติให้รัฐพึงจัดทำยุทธศาสตร์ชาติให้ใช้เป็นกรอบในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล และสอดคล้องกับแผนการและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) และบูรณาการเข้ากับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. 2564 เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดตาก ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และหมุดหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบัน และมติที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กพศ.) ครั้งที่ 1/2564 วันที่ 21 พฤษภาคม 2564 ที่เห็นชอบหลักการกำหนดพื้นที่และแนวทางการให้สิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor : NEC-Creative LANNA) รวม 17 จังหวัด ตามลักษณะพื้นที่และภูมิรัฐศาสตร์ของภาคเหนือสามารถเชื่อมโยงกับระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ (North-South Economic Corridor) ระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก (East-West Economic Corridor) และระเบียงเศรษฐกิจ (LIMEC) รวมทั้งการเชื่อมโยงความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจกับกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (BIMSTEC) เช่น การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน อุสาหกรรมการท่องเที่ยว / โรงแรม ศูนย์การค้าส่งสินค้าเกษตร / อาหารทะเล การจัดตั้งศูนย์ประชุม (Mice) / ศูนย์การแพทย์ (Medical Hub) และการส่งเสริมพัฒนานวัตกรรมของผู้ประกอบการ SMEs / Soft Power

ตามแนวชายแดน เป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้ครอบคลุมทุกมิติของสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมให้พี่น้องประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ ซึ่งพื้นที่จังหวัดสุโขทัย ตามภูมิรัฐศาสตร์ด้านทิศเหนือติดกับจังหวัดแพร่ และจังหวัดอุตรดิตถ์ ด้านทิศใต้ติดกับจังหวัดกำแพงเพชรและจังหวัดพิษณุโลก ด้านทิศตะวันออกติดกับจังหวัดพิษณุโลกและจังหวัดอุตรดิตถ์ ส่วนด้านทิศตะวันตกติดกับจังหวัดตากและจังหวัดลำปาง ทั้งนี้รัฐต้องปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับพลวัตการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ได้กระจายความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจและสังคม ให้พี่น้องประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ยั่งยืน มั่งคั่งและยั่งยืนด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต่อไป

สมาชิกฯ อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 เป็นจังหวัดขนาดใหญ่และกลาง ภาพรวมทั้งหมดเป็นพื้นที่เกือบ 54,000 ตารางกิโลเมตร แต่มีประชากรเพียง 6 – 7 ล้านคน จึงจำเป็นต้องมีการพิจารณาศึกษาในชั้นกรรมาธิการว่าพื้นที่ดังกล่าวจะสามารถผลักดันให้กลายเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษได้อย่างไร เนื่องจากจุดตัดของโครงการใน 4 ภูมิภาค คือ North – South – East – West Economic Corridor อยู่ที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 คือ จังหวัดพิษณุโลก การพัฒนาการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและยั่งยืน เป็นศูนย์กลางของการประชุม การจัดนิทรรศการ อบรมสัมมนา ตลอดจนการพัฒนาบริการด้านสุขภาพให้มีคุณภาพและมาตรฐาน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับตลาด โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติอย่างยั่งยืน ดังนั้น หากจะพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 ให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมด 33 ล้านไร่ แต่เป็นพื้นที่ป่าไปแล้ว 16.7 ล้านไร่ จึงต้องพิจารณาและศึกษาให้ครบถ้วน รอบด้านว่าจะพัฒนาพื้นที่อย่างไร อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาอัตราการว่างงานพบว่า อัตราการว่างงานปี 2566 ของภาคเหนือมากกว่าค่าเฉลี่ยของระดับประเทศ นอกจากนี้ ภาพรวมการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ในช่วงปี 2561 – ปี 2565 นักลงทุน 5 สัญชาติหลักคือ ญี่ปุ่น จีน สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส และเยอรมนี มียอดสะสม 439,000 ล้านบาท คิดเป็นไม่ถึงร้อยละ 20 ของเป้าหมายที่คาดการณ์ไว้ในปี 2570 คือ 2.2 ล้านล้านบาท จังหวัดระยองก็ยังมีอัตราการว่างงานสูงระดับประเทศ แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษอาจจะยังไม่ได้สะท้อนให้เห็นว่าจะสามารถพัฒนารายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ได้เสมอไป และมีความกังวลว่ากลุ่มที่จะได้ประโยชน์จากเรื่องนี้อาจจะไม่ใช่กลุ่มจังหวัด แต่เป็นกลุ่มนายทุน

นอกจากนี้ สมาชิกฯ ได้ตั้งข้อสังเกตและขอให้คณะกรรมการพิจารณาองค์ประกอบในประเด็นทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งถือเป็นต้นทุนที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว ความหลากหลายของคนและวัฒนธรรมอย่างหลากหลายในภาคเหนือ ซึ่งสามารถนำไปต่อยอดและสร้าง

เป็นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้หรือไม่ จึงควรมานำมาพิจารณาและวางกรอบเพื่อศึกษา ตลอดจนการเป็นพื้นที่ดึงดูดชายแดนประเทศเมียนมาทำให้มีความหลากหลายทั้งในด้านวัฒนธรรม ผู้คน และเป็นช่องทางเศรษฐกิจและเชื่อมต่อระหว่างทั้งสองประเทศ จึงมีทั้งด้านดีและอาจมีปัญหาในเรื่องการเข้ามาของแรงงานต่างด้าวด้วยเช่นกัน รัฐบาลต้องแสดงให้เห็นว่าผู้คนในพื้นที่ต่าง ๆ จะไม่ถูกผลักดันให้เป็นคนชายขอบและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาในพื้นที่ดังกล่าวได้อย่างไร ทั้งนี้ เนื่องจากตามแผนยุทธศาสตร์ชาติของรัฐบาลที่ต้องการให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้นและเป็นการกระจายความเจริญเข้าสู่ส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ไม่ให้กระจุกตัวอยู่ในที่กรุงเทพฯ เพียงอย่างเดียว โดยมีระเปียงเศรษฐกิจภาคเหนือให้ครอบคลุมพื้นที่ 4 จังหวัด คือ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน และลำปาง เพื่อครอบคลุมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมดิจิทัล อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและท่องเที่ยวสุขภาพ อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร จากวัตถุประสงค์หลักดังกล่าว ภาคเหนือนี้มีจุดแข็งอยู่ 7 ด้านที่ทางรัฐบาลสนับสนุน คือ 1. ต้นทุนทางวัฒนธรรมที่ดี 2. แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่สวยงาม 3. แหล่งทรัพยากรทางชีวภาพที่มีความหลากหลาย 4. พฤติกรรมของผู้บริโภคแนวสุขภาพเพิ่มมากขึ้น 5. ระบบโลจิสติกส์ในพื้นที่ภาคเหนือเป็นพื้นที่ที่สามารถขนถ่ายสินค้าได้อย่างสะดวก 6. มีความพร้อมในด้านโครงข่ายเชื่อมโยงสินค้าไปประเทศเพื่อนบ้าน และ 7. เป็นแหล่งสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมทางชีวภาพ สมาชิกฯ จึงสนับสนุนการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับพี่น้องภาคเหนืออย่างไรก็ดี การที่รัฐบาลระบุพื้นที่ระเปียงเศรษฐกิจพิเศษที่เปรียบเสมือนการระบุพื้นที่ไข่แดง อาจทำให้การกระตุ้นเศรษฐกิจนั้นกลับกลายเป็นการกระจุกตัวอยู่ในที่นั้น ๆ โดยที่ไม่ได้ให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดพื้นที่ของจังหวัดต่าง ๆ ว่าตนเองมีจุดแข็งหรือจุดเด่นทางด้านใด และจะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจกระจุกตัวในพื้นที่เดิม ๆ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรให้ท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่จังหวัดของตนเองเพราะแต่ละจังหวัดจะมีปัญหาที่มีบริบทต่างกัน

ทั้งนี้ สมาชิกฯ ได้อภิปรายสนับสนุนให้มีการตั้งคณะกรรมการพิจารณาศึกษาการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ โดยจากยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือ BOI ในระยะ 5 ปี โดยในปี 2566 - 2570 ที่กำหนดให้มีการมุ่งส่งเสริมการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยให้ก้าวไปสู่เศรษฐกิจใหม่ และขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงคำนึงถึงเรื่องของสิ่งแวดล้อมและสังคมเพื่อนำไปสู่การเติบโตอย่างทั่วถึงและยั่งยืน จึงเห็นว่าเรื่องนี้เป็นหัวใจสำคัญในการสร้างความเจริญเติบโตอย่างทั่วถึง ครอบคลุมทั่วประเทศไทยได้ ซึ่งต้องอาศัยการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เป้าหมายอย่างถูกต้อง ดังนั้น การลงทุนจะต้องสอดคล้องกับศักยภาพในพื้นที่และสามารถตอบสนองความต้องการของพี่น้องประชาชนในพื้นที่ได้ โดยระเปียงเศรษฐกิจภาคเหนือจะเป็นการยกระดับพื้นที่ภาคเหนือให้เป็นพื้นที่ลงทุนด้านการพัฒนาและเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์หลักของประเทศ โดยเป็นแหล่งผลิตสินค้าและบริการต่อยอดจากฐานวัฒนธรรมล้านนาที่เป็นเอกลักษณ์ เช่น หัตถกรรม ศิลปกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชน

และอีกมากมายที่เราสามารถผลักดันให้เกิดมูลค่าเพิ่มได้ หรือจะผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ฉบับลานนาร่วมกับการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่ นำการผลักดันให้เกิดความนิยม และได้รับการยอมรับในระดับสากลซึ่งจะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่ม จึงเห็นว่าการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือมีความเหมาะสม และจะนำไปสู่การเจริญเติบโตของการพัฒนาประเทศได้อย่างทั่วถึง และยั่งยืน และการส่งเสริมการลงทุนนี้จะต้องทำตามพื้นที่เป้าหมายให้ถูกต้อง การลงทุนต้องสอดคล้องกับศักยภาพในพื้นที่ และตอบสนองความต้องการของพี่น้องประชาชนในพื้นที่

นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย พรรคเพื่อไทย นายนพพล เหลืองทองนารา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคเพื่อไทย และนางสาวเพชรรัตน์ ใหม่ขมภู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคก้าวไกล ผู้เสนอญัตติ ได้อภิปรายสรุปญัตติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ประธานฯ กล่าวว่า เนื่องจากญัตตินี้ ผู้เสนอญัตติได้เสนอเพื่อขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ และจากการอภิปรายของสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นไปในทางเดียวกัน ประธานฯ จึงอาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 88 ในการถามมติ และเมื่อไม่มีสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่น จึงถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาญัตติดังกล่าว จำนวน 29 คน กำหนดระยะเวลาในการพิจารณา 90 วัน

จากนั้น ได้มีสมาชิกฯ เสนอขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระการประชุม ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 54 (2) โดยนำระเบียบวาระที่ 5.13 ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายพัฒนา สัพโส กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ระเบียบวาระที่ 5.27 ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 14/2559 เรื่อง คณะกรรมการที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการกำหนดอำนาจหน้าที่ของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ลงวันที่ 4 เมษายน พุทธศักราช 2559 พ.ศ. (นายยุწყยดี วาบา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และ 5.29 ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 14/2559 เรื่อง คณะกรรมการที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการกำหนดอำนาจหน้าที่ของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ลงวันที่ 4 เมษายน พุทธศักราช 2559 พ.ศ. (รองศาสตราจารย์ชูศักดิ์ ศิรินิล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ขึ้นมาพิจารณาในวันพุธที่ 14 กุมภาพันธ์ 2567 ต่อจากระเบียบวาระที่ 2 เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

**5.2 ญัตติ เรื่อง ขอให้คณะกรรมการการสาธารณสุขพิจารณาศึกษาการแยก
กัญชงออกจากกฎหมายว่าด้วยกัญชาให้ชัดเจน เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์และอุตสาหกรรม
(นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง เป็นผู้เสนอ)**

เนื่องจากยังมีญัตติในทำนองเดียวกันอีก 2 ฉบับ คือ ญัตติ เรื่อง ขอให้คณะกรรมการการสาธารณสุขพิจารณาศึกษาแนวทางในการควบคุมการใช้พืชกระท่อมและกัญชาให้เกิดประโยชน์

สูงสุดในทางการแพทย์ (นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ เป็นผู้เสนอ) และญาติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎร ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแยกกัญชงออกจากกฎหมายว่าด้วยกัญชาเพื่อคุ้มครองสิทธิในวัฒนธรรมและเศรษฐกิจของกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง (นายเลาฟิ่ง บัณฑิตเทอดสกุล เป็นผู้เสนอ) ซึ่งยังไม่ได้รับบรรจุในระเบียบวาระการประชุม โดยประธานฯ เห็นว่าเป็นเรื่องในทำนองเดียวกัน สามารถรวมระเบียบวาระการประชุมเพื่อนำมาพิจารณาและแยกลงมติ ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 55 (2) และ (4) ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

นายสถุณท์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่ พรรคภูมิใจไทย นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย และนายเลาฟิ่ง บัณฑิตเทอดสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล นำเสนอญัตติ ต่อที่ประชุม สรุปใจความสำคัญว่า กัญชาหรือกัญชงมีสารประกอบที่เรียกว่า แคนนาบินอยด์ (Cannabinoid) จำนวนไม่น้อยกว่า 60 ชนิด หนึ่งในสารประกอบนั้น คือ THC (delta-9-Tetrahydrocannabinol) ที่เป็นตัวออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท กัญชงเป็นพืชที่นิยมใช้ในงานสิ่งทอ เสื้อ กระดาษ เครื่องสำอาง และอื่น ๆ อีกมากมาย ส่วนกัญชาจะนำมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ ต้องสกัดสาร THC และแคนนาบินอยด์ตัวอื่น ๆ ออกมา การที่กัญชงมีสาร THC น้อยกว่ากัญชา ทำให้กัญชงได้รับการยอมรับและพัฒนาสายพันธุ์ในฐานะพืชเส้นใยมากกว่า และยังพบว่าเมล็ดกัญชงมีกรดไขมันโอเมก้าสามที่มีประโยชน์ และมีโปรตีนสูงกว่าโปรตีนถั่วเหลืองอีกด้วย การที่ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภทที่ 5 พ.ศ. 2565 มีผลบังคับใช้กำหนดให้ทุกส่วนของกัญชาไม่ถือว่าเป็นยาเสพติด และสารสกัดกัญชาที่มีสาร THC หรือ CBD ไม่เกินร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนัก ไม่ถือเป็นยาเสพติด ส่งผลให้ประชาชนสามารถปลูก เสพ จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือมีกัญชา กัญชง ไว้ในครอบครองได้โดยไม่มี ความผิดตามกฎหมาย เว้นกรณีที่น่าไปผลิตเป็นสินค้าผลิตภัณฑ์ เช่น อาหาร ยา เครื่องสำอาง ที่ยังคงต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ ด้วยลักษณะที่ต่างกันข้างต้น การร่างพระราชบัญญัติกัญชา กัญชง พ.ศ. ไว้ด้วยกัน จะส่งผลให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ และทำให้การใช้ประโยชน์จากกัญชงในทางอุตสาหกรรมไม่ได้รับการคุ้มครอง จึงควรมีการศึกษาให้ชัดเจนเพื่อแยกกฎหมายกัญชงกับกัญชาออกจากกัน อันจะทำให้เกิดการคุ้มครองการใช้ประโยชน์จากกัญชงที่ไม่ได้ถือว่าเป็นพืชเสพติดแต่ประการใด อีกทั้งจะทำให้กัญชาและกัญชงสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจทั้งทางอุตสาหกรรมและทางการแพทย์ได้อย่างแท้จริง ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน

นอกจากนี้ นับตั้งแต่อดีต กลุ่มชาติพันธุ์ม้งมีวัฒนธรรมในการใช้กัญชงในชีวิตประจำวัน ตั้งแต่ทอเป็นผ้าสำหรับทำเครื่องนุ่งห่ม นำมาถักทอเป็นเชือก รวมทั้งใช้ประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อ ชาวม้งจึงเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์กัญชงพื้นเมืองและปลูกสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน โดยพืชกัญชงมีศักยภาพที่จะพัฒนาให้เป็นอุตสาหกรรมสิ่งทอ อาหาร เครื่องสำอาง และยาที่เป็นประโยชน์

แก่ประชาชนโดยทั่วไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องแยกกันชงออกจากกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกัญชา และเมื่อต้นปีที่ผ่านมา กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม ได้ประกาศให้ผ้าทอโยกัญชงมั่ง เป็นหนึ่งในมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ประเภทรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ต้องได้รับการส่งเสริมและรักษาอย่างเร่งด่วน ในแขนงงานช่างฝีมือดั้งเดิม ซึ่งถูกประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วย ทำให้เห็นว่าหน่วยงานรัฐโดยเฉพาะหน่วยงานที่ส่งเสริมสนับสนุนทางด้านวัฒนธรรมเห็นว่ากัญชง มีความสำคัญจำเป็นที่จะต้องได้รับการอนุรักษ์อย่างเร่งด่วน และจะต้องพัฒนาต่อยอดไปด้วย ทั้งนี้ หากสามารถทำให้คนทั่วไป โดยเฉพาะคนรากหญ้า สามารถปลูก แปรรูป สร้างผลิตภัณฑ์ที่มาจาก กัญชงได้ ผลประโยชน์ก็จะตกแก่เศรษฐกิจของคนรากหญ้า อย่างไรก็ตาม หลังจากที่มีการปลดล็อก กัญชงออกมาจากพืชเสพติดเมื่อกลางปี 2565 อุตสาหกรรมกัญชงเติบโตเพียงร้อยละ 10 เท่านั้น ซึ่งถือว่าช้ามาก โดยสาเหตุเนื่องมาจากความไม่ชัดเจนในทิศทางและนโยบายของรัฐบาล รวมทั้งยังมีการนำกัญชงไปผูกไว้กับกัญชาทำให้อุตสาหกรรมกัญชงไม่สามารถต่อยอดได้ตามที่คาดหวัง

สมาชิกฯ อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ โดยอภิปรายสนับสนุนให้แยกกัญชงออกจากกัญชาเพื่อประโยชน์ทางการแพทย์และอุตสาหกรรม วิธีที่จะทำให้กัญชงกลายเป็นพืชเศรษฐกิจเติบโตและเป็นฐานเศรษฐกิจที่เชื่อมต่อตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ คือต้องนำออกจากการเป็นสารเสพติดอย่างสิ้นเชิง ในส่วนที่หลายท่านเป็นห่วงว่าจะมีการสกัดสารจากพืชกัญชงนั้นมีข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการสกัดสารต่าง ๆ อยู่แล้ว จึงขอฝากไปยังคณะกรรมการการสาธารณสุขในการพิจารณาศึกษาการแยกกัญชงออกจากกัญชา อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันสายพันธุ์ของกัญชงและกัญชามีนับหมื่นสายพันธุ์ และยังมีการผสมข้ามสายพันธุ์ เพื่อให้เกิดหลายโทนสี จึงอาจทำให้เกิดปัญหาในการแยกระหว่างกัญชงและกัญชา ซึ่งหากสามารถ ดำเนินการได้โดยไม่มีความยุ่งยากมากนัก คณะกรรมการการสาธารณสุขก็ยินดีจะรับไปพิจารณา

นายสถุภังค์ เกี้ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกระบี่ พรรคภูมิใจไทย
นายภูมิพัฒน์ พชรทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคเพื่อไทย และนายเลาฟิ่ง บัณฑิตเทอดสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคก้าวไกล ผู้เสนอญัตติ ได้อภิปรายสรุปญัตติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ประธานฯ กล่าวว่า เนื่องจากญัตตินี้ ผู้เสนอญัตติได้เสนอเพื่อขอให้ส่งคณะกรรมการการสาธารณสุขและตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา แต่จากการอภิปรายของสมาชิกฯ มีความเห็นว่าประเด็นปัญหานี้สมควรส่งไปให้คณะกรรมการการสาธารณสุข

นายทศพร เสรีรักษ์ ประธานคณะกรรมการการสาธารณสุข กล่าวว่า คณะกรรมการพร้อมรับไปพิจารณาศึกษาอย่างรอบคอบและจะเร่งให้เสร็จโดยเร็ว และจะรีบนำกลับมาเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ประธานฯ จึงอาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 88 ในการถามมติ และเมื่อไม่มีสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่น จึงถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ส่งคณะกรรมการการสาธารณสุขกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา 90 วัน จากนั้น ประธานฯ สั่งปิดประชุมเวลา 18.55 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 18.55 นาฬิกา

จัดทำโดย กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร